

A vizsla nagyot nyelt.

— Állj fel, Pikk, hallod! — parancsolta Laci.

A kutya félrefordította a fejét. A fiú követ keresett. Megköpködté. Eldobta. Pikk utánanézett, meg is mozdult, de fel nem állt.

Laci ágat tört. Elébe állt, és megsuhogtatta a botot.

— Pikk, szolgájlj!

A kutya előrenyújtotta a nyakát. Szeme megmeredt.

— Figyelj kutyám, most én parancsolok!

A félhőmályban sötéten nyúlt el a kutya mozdulatlan teste. Lustálkodik. A bérlő fiai megverhetik, hozzájuk sem nyúl. Eddig csak játszottunk. Majd most meglátjuk!

Laci nagyot vágott a kutya hátára. Pikk felugrott, belemart a fiú lábába, és eiszaladt.

Laci lerogyott, és sírva tapogatta lábát. Egyre csak a kutyát nézte, amely vadul ugrándozva, csaholva futott előre. A kastély mögül kocsizörgés hallatszott. A kapun befordult a sárga hintó.

LERMONTOV

Tavaszi

*Tavasszal, hogyha tört jegét
A víz csobogva hordja szét,
S már itt-ott feketéll a réten
A puszta föld a hó között,
És köd terül szét fellegképpen
A frissülő mezők fölött,
Gonosz gondokat sző a bánat
Tapasztalatlan lelkemen,
Mert látom, minden újra támad,
De lassan hervad kedvesem;
Az évek múltnak, s ifjúságát,
Már visszahozni nem lehet,
S nem érzi régi-régi vágyát
E szív, mely annyit szenvedett.*

BABAY GÉZA fordítása

LERMONTOV

Osszián sírja

*Zord ég alatt, hol szürke fátylát
Köd vonja végig Skócián,
Alussza régen siri álmát
Puszták s hegyek közt Osszián.
Hozzá száll lelkem, hogy beszívja
Szülőhazámnak friss szelét,
És gyűjtsa elfelejtett sírja
Új lángra életem tüzét.*

BABAY GÉZA fordítása